

Выходитъ во Львовѣ во Вторникъ, Четвергъ и Суботы (крѣмъ русскихъ святыхъ) 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркуші кождо 15-го и послѣдняго дня каждаго мѣсяца. Редакція: „Администрація“ подъ Ч. 44 уллиця Галицка. Рукописи эмертаются лишь на попередне застереженіе. Облошена приймаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одної строчки печатной, въ рубр. „Надбслане“ по 20 кр. а. в. Рекламція неопечатаній вѣдлий бѣт. порта. Предплату и исераты приймають: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдлий Хааenstein & Vogler, Wall-fischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Хааenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевскои Старини“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зава въ Одесѣ Дерябасовская ул., д. Радли 9.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Росіи: на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библіотека“: съ дод. „Библіотека“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на пѣвъ року . . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-50 р. Для Закарпатск. окрѣлы Росіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на пѣвъ року . . . 7-50 ар. на четверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библіотека“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Не легковажно нынѣшної хвилі!

IV.

Мы прійшли вже доси до заключеня, що дорога жертвъ на фондъ купна земель являеся надто недостаточною до задуманой великой цѣли, и що до того дѣла потрѣбно взятися въ той способѣ, якъ взятося до „Народной Торговли“. Розумѣея, тымъ не выключено-бы и жертволюбивость руску, — она знайшла-бы для себе почестне мѣсце въ новой организации.

Мы можемо нынѣ ствердити, що мы ще въ 1884 роцѣ, по народномъ вѣчу въ Долинѣ, пѣдвесли були и попирали гадку, чтобы дѣло купна землѣ поставити на реальнѣйшу основу, якъ на жертвы, и загрѣвали Русинѣвъ до солидарности въ томъ дѣлѣ, безпечно-первостепенного, жизненного для насъ значеня. Тѣлько-жъ тогдѣ голосъ нашъ бувъ голосомъ вопіющаго въ пустыни, а и не могло бути инакше, бо якъ-разъ въ той порѣ „Обще-рольничо-кредитне Заведеніе“ було въ розгарѣ краху и нашимъ людямъ тогдѣ не пора було думати о чѣмъ иншомъ, якъ о грозачѣй небезпечности для своего заощадженого гроша, умѣщеного въ щадинци Заведенія, и для селянъ-должниковъ Заведенія. Де-які наші люди роздумували тогдѣ навѣтъ надъ тымъ, чи „Обще-рольн.-кред. Заведеніе“ не могло-бы се дѣло взяти въ свою програму и тымъ чиномъ пѣдбичувати себе въ кредитѣ середъ Русинѣвъ, такъ само якъ проектованымъ отдѣломъ позичковымъ для священства, — але годѣ. Заведеніе було тогдѣ вже безвыходно згагреневане господаркою пріятельствъ Михалка, якъ то пѣдвѣйше вывелося. Нынѣ, по недавномъ процесѣ, причина краху Заведенія докладно вже высвѣчена и по нашей гадцѣ, она именно не повинна отстрашачо впливати на Русинѣвъ, передъ котрыми лежить розлоге и вѣдчане поле до пѣдвигу финансового, не обчисленого на спекуляцію, а справдѣ на скрѣзь патриотичного. Трупѣвъ пѣднѣмъ въ супокою, а мы, живіи люди, гадаймо и дбаймо про живе, — ратуймо народѣ!

Окликъ патриота-ветерана нашего о. Стефана Качалы: „Ратуймо народѣ влас-

ными силами!“, высказанный и такъ красно умотивованный недавно въ „Дѣлѣ“, выкликавъ середѣ всѣхъ щирыхъ патриотѣвъ русскихъ однодушне признанье, — на що въ своихъ рукахъ маемо спорый матеріалъ доказовый, — а пѣвкы софистеріи, съ якими пѣдубеюемъ въ деякихъ газетахъ, навѣтъ такі софистеріи, котры скрѣпляются авторитетными въ певныхъ кружкахъ пѣдписами, — не суть въ силѣ хочъ на дрѣбку ослабити вагу и правду повысшого оклику. На чужо помѣчь намъ не спустакися, она насъ не спасе. Все, что нынѣ маемо, завдячуемо самимъ собѣ, а и дальній нашъ здобутки, коли мають мати стѣйность реальну, мусять выйти зъ нашихъ власной инициативы и переводитися нашими власными моральными и матеріальными силами, при всечасной нашѣй контроли, явности дѣланы и отвѣчальности.

Нынѣ загално вже признано, що першымъ дѣломъ галицкихъ Русинѣвъ на нынѣшну пору повинна бути организация экономична и финансова. Се поле у насъ страшино занебавне и то естъ кардинальною причиною нашомъ немочи при всякихъ нашихъ народно-политичныхъ починаняхъ. Звѣстна-жъ бо рѣчь, що просвѣта, хочъ яку она має велику вагу въ розвою народу, сама собою, безъ опоры на твердой скалѣ доброты матеріального, може часами выходити въ користь не того, хто несе просвѣту, а того, хто просвѣчуваному подае условия до матеріального доброты... Се треба намъ конче зрозумѣти и, по-при уморальнюванѣ та просвѣту народу, такожъ братися всѣми респорядными силами и средствами до працѣ надъ пѣднесенемъ матеріального доброты руского селянина и мѣщанина. Et hoc faciendum et illud non omit-tendum.

Организация наша для купна грунтовъ — се тѣлько одна зъ большого числа задачъ нашихъ, якы маемо сповнити своими силами финансовыми для ратованя экономичного быту своего народу и освобождения его зъ неволѣй экономичной зависимости отъ чужинцѣвъ. Але такихъ задачъ естъ больше.

Проектъ обниженя податку грунтового.

Въ першихъ дняхъ сего мѣсяца выѣвъ въ Радѣ державной по. Тиркѣ резолюцію на обнижене податку грунтового въ цѣлой Долитавици. Посоль сей жадавъ именно выбору комисиі, котра ровглянула-бы въ той наглѣй и некучѣй справѣ и въ якъ найкоротшѣмъ часѣ здала о нѣй справу.

Внесене Тирка надто важно и жизненно для нашихъ хлѣборобѣвъ. Галичина стоить лишь хлѣборобствомъ, а зѣ всѣхъ сторѣвъ чужи голоый жалѣ, що станѣ селянскій унадеа и нема выгладѣвъ на поправу его незавидной долѣ.

Посоль Тиркѣ замѣтивъ передовѣмъ, що о хлѣборобѣвъ въ послѣднихъ 20 лѣтахъ не тѣлько не дбала кермуча въ парламентѣ партія нѣмецкихъ либералѣвъ, але потрѣбно, старалася на нихъ безперестанно накладати новы тягары, не журчалася о то, чи селянинъ въ силѣ ихъ понести. Уставою о неограниченѣмъ дѣленю и дрѣбленю грунтовъ и откритьемъ кредиту пѣдорвала она нашимъ селянамъ воѣ пѣдотавы не то до розвою але и до осуществленя. Натомѣтъ пле-кано лишь швидель гриндерскій и закладано банки и касы майже лишь на то, чтобы селянини послѣдний заощадженый крабцаръ въ легкій и нѣбѣ то легальный способѣ выдерти, або взяти его за раба, що працювавъ бы лишь на удержанье сихъ институцій. Але и теверѣшной большости парламентарной не лежить на сердци справа хлѣооска. И она прогрѣшилася взглядѣмъ хлѣооса уставою о податку домовѣмъ, регуляцією податку грунтового и тымъ, що Пѣвнѣочной землѣвнѣцѣ не обняла на державу. Селянскій станъ и тѣмънася приклонностею нѣ правительствѣ нѣ право, и лишь отъ часу до часу збиралася тѣ селяне на дрѣбной вѣча, чтобы о своей нуждѣ потолкувати.

Въ Галиччѣй народѣ естъ наибѣднѣйшій именно черезъ то, что его вызыокують жидышникарѣ при помощи провинциі. За горѣлку переходятъ тамъ грунты селянскы въ чужы руки, а правительство не хоче приложити руки, чтобы горѣлку зрѣбити монополемъ державнымъ и уживанье ея управлѣвати. На аграрномъ вѣчу въ Галиччѣй постановлено резолюцію, чтобы правительство обезпечило краеву продукцию зѣбжа высокими цѣнами, обнизило грунтовой податокъ и по-

дало селянамъ дешевый кредитъ. Собыи краевы рѣвнѣхъ провинциі звернули такожъ своєю увагу на оумне положенѣ хлѣборобѣвъ. Якъ не дастся имъ скоро помѣчь, то сей станѣ загине. Въ до-лѣйшѣй Австріи ипотечарній долги селянскы выносеятъ 275 миліонѣвъ зр. Що-жъ сказати о другихъ краяхъ, де хлѣборобѣ не має вѣдны пѣдѣ бокомъ и своего продукту такъ легко не збуде? Въ цѣлой Долитавици зрѣоли ипотечарній долги селянѣ отъ 1870 до 1880 року о 160 миліонѣвъ зр., а отъ сего часу що року зѣбольшаються правильно о 50 миліонѣвъ. Якій-же буде результатъ за кѣлька десятѣкъ лѣтъ? Отъ 1874 до 1878 р. элицитовано въ Долитавици 30.000 господарствъ селянскыхъ, кожде въ перѣсѣной вѣрности отъ 3—4.000 зр. Въ самѣй Галиччѣй въ одѣмъ роцѣ элицитовано 19.000 такихъ господарствъ. Подумаймо, що въ 1867 р. було элицитаций лишь 161, то зрѣбѣтъ сей мусить кожного затрѣвожати. А до того належито и то додати, что сирѣданій грунты селянскы переходятъ головою въ руки большыхъ властитѣлѣвъ земельныхъ. Станѣ хлѣборобній зменшаеся съ кождымъ рокомъ и вырождуеся въ пролетаріатъ.

Причина, длячого хлѣборобы нынѣ бѣднѣтъ мусять, оочиславъ головою въ томъ, что селянинъ не має большыхъ доходѣвъ якъ давнѣйше, а выдатки ростутъ зѣ дня на день. Отъ 1848 р. до теперъ зѣбольшено у насъ грунтовой податокъ въ пѣтѣро. О томъ перѣсѣвѣчитося кождый зѣ книжечѣкъ податковыхъ. Пѣобѣчь того оплата наснина и службы пѣдвоилася, цѣна одѣжи зрѣола въ трѣе, а дѣтей треба нынѣ образовати.

За то цѣны зѣбжа упала значно, бо Америка, Австралія, Индіи и Кавказія закупаютъ нашы зѣбжевыи торги своими продуктами, котрыхъ переводѣвъ естъ дуже улеглачѣный. Нашы селянини платятъ зѣ чистого своего дохода грунтового 22%, въ Пруссахъ лишь 9%. На голову припадае въ насъ податку 1-70 гульденѣвъ, въ Пруссахъ 1-40 марокъ. Продукція одного метричного сотнара ишеницѣ отѣвѣтъ у насъ 12 зр., а цѣна торгова выносеятъ 8 зр. Чимъ-же покрывати тую отрату? Кажутъ звычайно, что вже заведутоа охоронній цѣа. Але коли се станѣе? А чи тымъ можеея селянамъ? Въ Пруссахъ заведено такы цѣа отъ двѣхъ роковѣвъ, а цѣна зѣбжа пѣднѣслася на одѣмъ метр. сотнарѣ о одну марку (60 кр.). Другы радятъ селянамъ кинутися на промшль.

РУСИНЫ

пѣдѣ взглядѣмъ этнографичнымъ, языковымъ, историчнымъ и литературнымъ.

Перекладъ статіи д-ра Ом. Огомооского. (Далше.)

Тымчасомъ Велике княжество Московске оставало въ сильной зашкатурилоости. Выключный характеръ византийскихъ традицій довѣвъ до того оумного результату, что Москва была мѣвъ обидена высокимъ хиньскимъ муромъ, по-ва котрымъ виробилася свѣтъ византийско-оріентальной культуры. Браны тыхъ мурѣвъ розбили ученіи Русины, що въ Кіевской колегіи зѣбрали свое образование. Сюды належатъ наибѣднѣйшій мужы полудневной Руси, якъ Елифаній Славинейцкій, Іоаннкій Галатовскій, Дмитрій Ростовскій и ишій. Ихъ вытравалѣбѣ не оставла безъ наслѣдѣкѣвъ. Москва оправдѣ прѣробила собѣ дорогу до европейской культуры и оттакъ омило оповняла своєю политичну мисію.

Хочъ Петро Могила высоко залуживѣо о коло пѣднесеня духовной культуры въ полудне вѣй Руси, та розвоиеня литературного жита надавъ новый напрямъ, то всежъ не мало прѣрѣвивѣо бѣвъ и до того, что въ руске письменство убѣвѣшло множество польонявѣкѣвъ. Тогды давній обставини зайшли въ розвою письменного языка руского и польского. Коли бо польскій языкъ зѣступувано латинскими словами и зворотами, — языкъ руской перѣмѣшувало польонизмами, черезъ что мала бути языкѣмъ надана якась едегантѣбѣсть. Ся особлива манѣра удержувалася на Руси майже черезъ двѣ сотки лѣтъ, ажъ поки пѣдѣтъ конецъ

XVIII столѣтѣ Иванъ Котляревскій не надавъ литературѣ нового напрума.

Схолястичный и дѣялѣктичный напрямъ просвѣты, на котрый вѣступавъ матрополитъ Могила, знавшѣвъ въ ходѣ XVII столѣтѣ богато послѣдѣвателѣвъ. Мѣжъ иными вызначилася особливо два борцѣ той середнѣвѣчной схолястеріи, именно Лазаръ Барановичъ и Іоаннкій Галатовскій. Сей заявлявъ такую ревнѣбѣсть до полемичныхъ выстѣповѣвъ, що выстѣпавъ навѣтъ противъ Жидѣвъ, Магомеданѣвъ и поганѣвъ. Важне естъ въ томъ взглядѣ его дѣло „Мессіа правдивый“, написане въ наслѣдѣкъ выстѣпу нового жидѣвского мессіа, Сабета Себі въ Смирнѣ. Печатане було оно по руски въ Кіевѣ (1669), а въ польскомъ языкѣ (1672).

Видимъ заходного духового напрума обявляеся такожъ въ твореню драматичныхъ мистеріи и пѣсенъ вертепныхъ. Каждому профессоруи поетики при Кіевской колегіи було приписано въ обовязокъ, чтобы кождого року написавъ хоть одну „комедію“, котру потому ученики представляли. Хочъ тѣ мистеріи Кіевскы были татулованы комедіями, то однакѣмъ отрѣзнялися они отъ религійныхъ драмъ заходной Европы головно тымъ, что въ нихъ комичного элементу, т. зв. вѣтерѣмце — не було майже зѣвѣститъ, черезъ что Кіевскій зрѣтелѣ не мали нѣякоя уподобы въ тыхъ комедіяхъ, написаныхъ въ бѣблѣйномъ тонѣ и церковно-славянскимъ языкѣмъ. До такихъ пѣсѣмѣннѣкѣвъ належатъ: Симеонъ Полоцкій (1628 до 1682) и Дмитрій Ростовскій (1651—1709). Полоцкій написавъ двѣ комедіи: „О блуднѣмъ Сынѣ“ и „Про короля Набуходоносора“. Ростовскій написавъ шѣбѣтъ комедій, мѣжъ котрыми „Рож-

дество Христовѣ“ тымъ вызначаеся, что въ нѣй выведена була деака зѣ жита взята мысль и веде-лемскы пѣстырѣ въ овоимъ укладѣ представляли тѣмъ украинскихъ пѣстырѣвъ. Такъ отже тѣ комедіи оставли тѣлько при школѣ; маоа народу не брала въ нихъ нѣякоя участы, бо они, въ основѣ беручи, обрѣбли чужій предметъ. Популарѣйшими были „драмы вертепной“, въ котрыхъ маріонетній куклы представляли не тѣлько оцѣны отнѣосилъ-ся до Рождества Христового, але и войкы комачий ситуаций. При томъ оибываю такожъ коляды и пѣсои народній.

Пѣдѣ проводомъ козацкого гетьмана Богдана Хмельницкого пѣднѣтѣй войны за свободу выкликали въ цѣлой полудневной Руси одушевляе-ние и вѣосторонню дѣялѣбѣсть. Були письменній Козаки, що списали тогочасній пѣдѣтъ по-наибѣднѣше въ (мало)-рускомъ языкѣ съ особливою правдолюбивоостею. Передовѣмъ уложивъ въ XVII столѣтѣ безыменный авторъ, що называвъ себе „Самовидцемъ“, Лѣтописъ про войны Хмельницкого и про свары, якы были на Руси по смерти Хмельницкого. Ся лѣтописъ була печатана въ Москвѣ 1846, и въ Кіевѣ 1878 р. — На початку XVIII столѣтѣ описали оѣ войны за волю два мужы: Григорій Граблянка и Самуэль Величко. Лѣтописъ Граблянка була печатана въ Кіевѣ 1854, а Величка въ Кіевѣ 1848—1864 р. Особливо дѣло Величка естъ цѣннымъ жереломъ до исторіи Руси, тымъ больше, что доданій урядовой грамоты и лѣсты важныхъ лѣцъ отаовляеятъ для историка копальню цѣнныхъ датъ. Важною естъ такожъ „Лѣтописъ лѣтописъ“, что починаеся зѣ р. 1498 а огае ажъ до р. 1649 (напечатана у Львовѣ

1867). Безыменный лѣтописецъ бувъ добре об-знакомленый съ ходѣмъ политичнымъ фактѣвъ и подавъ вѣрный образъ оциѣльныхъ обставинъ Руси сполученной съ Польщею. — Компиляціею зѣ дѣлъ отаршихъ рускихъ лѣтописѣвъ якъ и польскихъ та литовскихъ, естъ Лѣтописъ черница Леонтия Боболынского зѣ р. 1699. Въ нѣй описано важнѣйшій пѣдѣтъ, почавши отъ отвореня свѣта ажъ до початку XVII столѣтѣ. Дѣлнй фрагменты тон цѣкавои а популярной лѣтописи доданій при выданю лѣтописи Граблянка. Пѣвнѣшій оглядъ рускихъ лѣтописей подае доказъ, що дѣтѣчній дѣла була по наибѣднѣше народного характера и обчисленій на ширшій кружокъ читающихъ. Дуже въ очи впаде выдане Инокентія Гизея, ректора Кіевской колегіи, котрый въ р. 1674 написавъ лѣтописной оглядъ (Санописъ) въ церковно-славянскомъ языкѣ, чтобы прославити колышнѣмъ Великихъ князѣвъ Кіевскихъ, якъ и царѣвъ Московскихъ. Се дѣло було вправдѣ признане на учебникъ въ цѣлой Росіи, але реального пожатку нѣхто зѣ него не потагнувъ.

Окрѣмъ того треба ще памятати и на тымъ иномѣннѣкѣвъ, что заявляи своєю дѣялѣбѣю на поли языкованства. Такъ Мелетій Смотрицкій (1619) выдавъ въ Свѣ коло Вильмы церковно-славянскую Граматуку, котра черезъ 200 лѣтъ служила за учебникъ не тѣлько въ Росіи, але и въ Сербіи та Болгаріи. Однакѣмъ граматикы руской нѣхто не важнѣво писати. Тымчасомъ въ Кіевѣ 1627 р. выпечатавъ Павло Бернина объ-емнѣстий Словарь, въ котромъ, за прикладомъ Лексикону Лаврентія Зизанія (1596), церковно-славянскы слова были обяоленѣ рускими выра-

Але подумаймо, що в Долитавщині 12 мільйонів душ мусьло б'єт рази капутись на индустрію. А куди будемо оттак збувати наші виробы промышлу и по якій ціні? Кажуть дальше, щоби селяне управляли землѣю абжа родини торговельній. В теоріи виглядає се гарно, але в практиці збанкрутували ті, що управляли буряки до цукровень. Ще лиші кричать: господаруйте раціонально! Вірте, що в нас селянини витягає з ґрунту свого все, що може. Остаточню радять нашим селянам, щоби кинулись за годівлю товару. Добре, але тогды лиш третина селян зможе жити на світлі, бо господарка пасовища не выживатъ вѣкъ.

Зъ того отже выходить, що селянамъ в другій опосѣбъ треба конче прийти в помѣчь. Регуляція ґрунтового податку, яку в насъ переведено в 1879 р., не отповѣла той задачі. Тогды означено високѣсть ґрунтового податку на 37 1/2 мильйонѣв зр. пѣла ціны абжа. Але от нарѣ шпеняцѣ стоявъ тогды 12 зр. Успокоюють насъ, що часи змѣнятся. Блаженни вѣруючій, але фактично дѣсь зовѣмъ инакше.

По мойй гадцѣ хлѣборобство наше не движеся, доки не розрѣзимо в першій лѣвин господарствѣ солидныхъ отъ задовженыхъ, доки не занесемо в загальнѣ податку ґрунтового, и доки натомѣть для хлѣборобѣв не заведемо податку доходогого. Такимъ свѣтомъ зробимо господаря способнымъ до уплаты пѣла можности а тгарѣ податковий звалимо бодѣ в часта на движимый капиталъ, на капиталы велакы. При томѣ треба и означити минимумъ вѣльне отъ вѣлкон уплаты (Existenzminimum).

Дотепершній опосѣбъ оподаткованя есть и тымъ неотповѣдний, що пѣла гульдена податкового накладають на хлѣбороба и другій комунальній тгарѣ. Народъ чує ту несправедливѣсть и упоманяє о облегченѣ. Частъ про-то взятися скоро за реформу и обнижити ґрунтовой податокъ в опосѣбъ процентовой.

ДОПИСИ.

Зъ Турчаньского.

(Потышна новинка). Читателѣ „Дѣла“ знають, якъ у насъ в Турцѣ отбувають выборы посла, чи то на Сеймъ краевой, чи до Рады державной. О томѣ отже нема що и писати. Нынѣ вже инші справы выведені на порядокъ дневной. Однакѣ отъ часу до часу лунають ще новинки по-выборчій всякого характера, котрѣ годнѣ того, щоби про нихъ внала ширша публика. Таку новинку дужо цѣкаву, а потышну, хочу нынѣ вылити чернилкомъ на паперѣ.

Буде вже в рѣкъ, якъ нѣкій Кучиньскій, Полякъ, открьвъ в Турцѣ крамницю замѣ и зворотами.

Такъ отже XVII столѣтье было досыть богате в продуктивну литературну дѣяльнѣсть в полудневой Руси. Выравдѣ бул и такій писменникъ, що по-при рускомъ послугувалъ и польскимъ языкомъ (якъ Л. Барановичъ, І. Галатовскій), однакѣ самостѣйность руского языка удержувалася все ще твердо и о вытисненого его черезъ велико-русскій идиомъ ще нѣхто и не гадавъ. Якъ жемъ Петро Великій звидѣвъ автономію полудневой Руси, зинкало тутъ майже всяке латературне жатье, тымъ больше, коли талантливыхъ молодыхъ мужѣвъ разъ-наразъ поклякувано до Москвы и Петербурга. Тогдышній отнѣсый бул такій неотрада, що Теофанъ Прокоповичъ, сынъ убогого мѣшого мѣщанина, котрый за-для своего великого таланту ставъ любимцемъ Петра Великого и выдвигавуся на високого церковного достѣйника, ставъ славословцемъ реформъ царя. Вѣ жѣмъ замерло волеке одушевленѣ для лицарства Руси, такъ що онъ вѣ одной драматичной поемѣ борцѣв за свободу своего отчаны, Богданови Хмельницкому, вкладає в уста таіи слова, якъ легко могъ высказати кождый россиійскій генералъ, черезъ що толькѣ овою ненавистъ противъ Поляковъ або Русинѣвъ унѣтѣвъ хотѣвъ выповѣсти. По (мало) руски теперь майже зовѣмъ не писано, анѣ в тыхъ околѣнахъ рукаихъ, що булѣ прилученѣ до Россиі, анѣ в тыхъ, що прилученѣ булѣ до Польщѣ. Россиійскій и польскій языкъ булѣ единамы управленными языками, котрыхъ можна було в писемѣ уживати. Двадцѣтильоновый народъ рускій булѣ урядово засуджоный на духову смерть. Рускій языкъ булѣ оупоблинымъ добромъ толькѣ простого народу, отогнаючого вѣ крѣпачѣвъ; шляхта черезъ политичній перевороты дотычныхъ правительствѣ отчуждалася отъ своего народу; мѣщанство було перехитрене и зручливѣе жидами; а широке духовенство представляло оумный образъ великой невѣжѣ и убожества. (Дальше буде.)

товарѣвъ корѣнныхъ и рѣвныхъ подробнѣ вѣтѣныхъ. При сѣй крамницѣ удержує онѣ комнату перекусокъ и дає страву якъ мѣщевымъ людямъ, такъ и приѣзжимъ. Надходить часъ выборовъ посла до Рады державной вѣ меншихъ посѣлѣстей. Рѣвнѣ кандидаты снукуєтѣ, вѣднѣи стали два: Антоневичъ вѣ рускои стороны, а гр. Лѣвъ изъ польскои и урядовой. Кучиньскій вѣ кловетѣ. Приходить до него одинъ панокъ: „Пане! Ладѣся до выборовъ. Забѣй вѣрика, нарѣби ковбасѣ, дрегльѣвъ, геть геть усього, чымъ переводитѣся в насъ выборы“. Кучиньскій вѣ-разу отказувавсѣ, вѣднѣи приставѣ на наляганы паньскій, але хотѣвъ бѣльшого зачѣвненя, бо могъ-бы владѣти, та не було-бы кому спожити. Удавсѣ отже до самого коменданта всякихъ справъ выборчихъ, до того пана, що на почтѣ засѣдає, и представивъ ему справу выбора-жолудкову. — „Коли вже такъ на мене налягають, каже, то я прошу, щоби панъ не зариджувавѣ перекусокъ выборчихъ у нѣкого другого, а толькѣ у мене. Я Полякъ, най же не йдутъ выборчій грошѣ в чужій карманъ.“ — „А добре“, каже той панъ вѣ почтѣ.

Кучиньскій ладить велику компанію, бо то прийти панѣ, що вже отъ давна ожидали той хлѣвѣ, щоби бодѣй разъ на колька лѣтъ добре наѣстѣся, та для интересу паньского съ темнымъ мужикомъ прибрѣтѣтѣся. Не спитъ отже по ночахъ Кучиньскій и его жена, а заходѣтѣся коло перекусокъ выборчихъ. Надѣйшли выборы, надѣйшовъ день живнѣ перекусочныхъ. Найже п. Кучиньскій самъ ровповѣдавъ, якъ тѣ живнѣ отбулися, бо онѣ найлѣпше се знає.

„Пришла, — каже п. Кучиньскій, — одна компанія выбора. Ану, пане Куч., столы наповни! Приладжене все до фѣды и пѣты. Боже свѣтлый! зъ роду не видавъ ще такихъ годарѣвъ. Наче яка саранча! Вѣ мигъ ока все потрошено, а вѣ додатку и всю посуду покрушено. Пришла друга компанія, — то само. Пришла третѣ, — то само; пришла десятѣ, — нѣ вѣ чѣмъ не лѣвшѣ. Не дуже я тымъ жахавсѣ; гадаю, графа выбирають, графъ выпалѣтѣ все, бо графъ себѣ-то и богатырѣ. Выборчѣ фѣли и пѣли у мене, богато повывадавѣ и вѣтѣвного и патного такъ на свѣтъ, бо приходѣтѣ одна карточка: „пане Кучиньскій! Для префекта-выборца того и того села двѣ бутельки пива!“ Приходѣтѣ друга карточка: „Для пана вѣйти-выборца вѣ того и того села одна бутелька!“ Приходѣтѣ двадцѣятѣ карточка: „Для того выбора вина!“ Було такыхъ замовныхъ карточекъ досыть. Я все записувавъ по справедливѣсти, одною крейдкою, и вчинилася сума загальна вѣдѣженого и выпитого на 157 зр. По выборахъ має наступитѣ выплата. Я списавъ рахунокъ и вручивъ замовляющимъ панамъ, однакѣ выплаты нема. Кажутѣ, иди до Бр. коменданта выборчихъ агитаций. Пойшовъ я до п. Бр. онѣ каже: „нема грошей, пиши до пана графа Лѣсы. Пишу до самого гр. Лѣсы, за для котрого саранча мене обѣвѣла; пишу разъ, другій разъ, а третій разъ заavorотнымъ рецѣ-писомъ, однакѣ панъ графъ мовчатѣ и до теперѣ мовчатѣ. И така менѣ бѣда вчинилася!“

Такъ скоилосѣ п. Кучиньскому, Полякову, черезъ Поляковѣ. Онѣ скажитѣся передъ нами Русинамы, а мы съ сожалѣньемъ посмѣшкуютѣся.

Пѣбтурчаньскѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЪЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ министерства торговль.) Бар. Пино поправався оногды писемно съ урядниками вѣ министерствѣ а его мѣце заявъ вже шефъ секци, бар. Пуовальдъ. Якъ теперь показуєтѣ, то причиною дѣмисиі бар. Пана стала дѣйствио срава щадницъ почтовыхъ. Бувшій министрѣ выдавъ булѣ розпорядженѣе дотыкающе урядникѣвъ щадницъ почтовыхъ, на котре рада министровъ була-бы нѣколи негодилася якъ бы то розпорядженѣе було ѣй предложено. Бар. Пино не могъ взятѣ того розпорядженя назадъ и для того мусѣвъ податѣся до дѣмисиі. Вѣдѣньска газета урядова оголошує отже теперь розпорядженѣе министерства зъ дня 18 с. м., котре на подотавѣ найвышого рѣшеня зносѣтѣ и уважнѣе розпорядженѣе министерства торговль зъ дня 24 лютого 1886 вѣ справѣ организаціи и округа дѣланя уряду почтовыхъ кащъ щадничѣхъ.

(Справа отлатъ школьныхъ.) Министерѣ провѣтъ, д-ръ Гауцъ, заявивъ вѣ комисіи будже товѣй, що во вѣгладѣ на великій вымогъ школъ середныхъ возьме подѣ розвагу квѣстію подымѣшеня отлатъ школьныхъ; ровночасно заявивъ, що увольненѣе отъ отлатъ школьныхъ будѣ вѣ отповѣдній опосѣбъ зреформованѣе. Дальше заявивъ пан. Гауцъ, що спѣвѣвасѣ рѣшучо, що теперь будѣ могъ занѣти отповѣднѣе становищѣ вѣ справѣ суплѣтѣтѣ.

(Министерство правосудія) повѣдомило галицкій выдѣль краевой, що готовѣе дозволатѣ, щоби арештанты булѣи уживанѣи до работъ при дорогахъ и регуляціи рѣкъ.

(До розправъ бюджетовыхъ) зголосилосѣ доп 38 бесѣдниковѣвъ зъ оппозиціи, а вѣ правѣцѣ авшѣ 25, мѣжъ тымъ зъ Русинѣвъ оо. Озарковичъ и Свѣгалевицъ.

Заграничній Державы.

Россія. Реакціонеры и поступовцѣ вѣ Россиі стоятѣ теперь оупротивъ себе на военной отѣпѣ. Якъ та борба закончатѣся, трудно ще нынѣ отгадати але то здаєся бути певнымъ, що партія поступова зачинає чымъ разъ сильнѣйше выступѣти и то есть причиною, для чого непримиримый Катковъ такъ противъ неи выступѣе. Реакціонеры навывкшымъ вѣ мутнѣй водѣ рыбы ловитѣ зачинаєсь чымъ разъ больше ґрунтъ зъ подѣ отъ усупѣти. Недавно доносили мы за „N. fr. Presse“, якъ Катковъ и его партія выступѣютѣ противъ министра финанѣвъ Бунго за его поступовой идѣ; нынѣ мусѣмо за тою-жѣ самою газетою повторѣти вѣтѣ, котра ще яснѣйше доказує, чого властвѣно Катковъ отъ министра финанѣвъ жадає. Онѣ каже отверто: „Зѣ цѣлои душѣи и зовѣмъ ширѣо жадаємо мы и многѣ съ нами, щоби Бунго отобрѣвъ нашимъ противникамъ т. е. партіи поступовой всякій вилывъ, якій она отарѣеся шпрѣти на ураву финанѣвъ; най онѣ лишѣ енергично усуне ту партію а тогды знайдѣ вѣ насъ щирыхъ и ревныхъ союзникѣвъ, на котрыхъ будѣ могъ вѣ кождѣмъ случаѣ чѣлѣти.“ Петербургскій корреспондентъ до „N. fr. Presse“ додає до сихъ слѣвъ Каткова слѣдуючу овою увагу: Коли Катковъ отѣе отвертымъ то все стрѣчає его якѣсь нещастѣе. На пушканьскомъ пѣрѣ вѣ Москвѣ 1880 р. не хотѣвъ Тургеневъ подѣти руки Каткову; не лѣпше здаєсь поступитѣ себѣ и министрѣ финанѣвъ и певно не вырѣчь своихъ поступовыхъ идѣй зъ любви для Каткова тымъ больше, що и царѣ не може обѣитѣсь безъ ретельныхъ трудѣвъ министра финанѣвъ. Коли однакѣ Катковъ такъ отверто выступѣе противъ него, то есть то лишѣ доказѣ, що реакціонеры чують добре, що партія поступова чымъ разъ больше выпѣрає ихъ зъ дотепершного становища. Немаю самѣшнѣя вѣ реакціонѣй партіи нарѣбѣла такожѣ вѣтѣ, що гр. Толстой має знову уступитѣ. Гр. Толстой має — якъ кажутѣ выѣхати на колька недѣль до Москвы, щоби тамъ порадитѣся у своего лѣкаря Захарвина а оттакъ вернѣ лишѣ на короткій часъ до Петербурга по чѣмъ выѣде знову на село. Характеристичнымъ есть, що гр. Толстой змушений якъ разъ вѣ ту пору покидати свою службу закимъ ще его ввѣнесѣе о реорганизаціи мѣщевѣи уравы, котре онѣ оставивъ вѣ госуд. совѣтѣ, приѣде подѣ отбладу.

Англія. О проектѣ Гладстона, що до его ирландской полѣтики надходить чымъ разъ докладнѣйшій вѣтѣи, хочъ ще зовѣмъ не подѣютъ основного его змѣвѣту. Досѣ звѣтѣно лишѣ, що програма оя має обѣмѣтѣи слѣдуючѣи точки: 1) Вѣ Деблѣнѣ має бути устанѣвленый окремый парламентъ ирландскій обѣймаючій однакѣ лишѣ пѣлату послѣвъ; було бы то отже щось вѣ родѣ соймѣвъ. 2) Ирландія будѣ высылѣти своихъ депутатѣвъ до парламенту вѣ Лондонѣ вѣ мѣру того якъ причиняєся до доходѣвъ державы. 3) Поліція ирландскѣ будѣ зависѣти отъ парламенту вѣ Деблѣнѣ и не будѣ узброєна. 4) Наклявѣтѣ безбѣзпечнѣсть жѣтѣи житѣлѣвъ того вымагаѣла, то до интервенціи будѣтѣ поклякѣнай военной силы державы. 5) Парламентовѣ ирландскому не будѣ волюно накладѣти мыта на товары англійскѣи, вѣсти переговоры и заключѣти угоды съ чужими державами; уживѣти доходѣвъ державныхъ на дѣтѣцѣи церковѣи и т. д. Дальше хоче Гладстонъ отобрѣти бѣльшимъ властѣтелямъ на кошѣтѣ державы ихъ ґрунтъ, розарцѣловѣти ихъ и отѣупитѣ оттакъ дотепершнымъ арендаторамъ за малу рѣчну отлату, котра бы була далеко менша якъ дотепершній чѣншъ и амортизувала бы поводи цѣлу цѣну кушна, такъ що н. пр. по 49 лѣтахъ, якъ вѣ проектѣ жадаєся, цѣлый ґрунтъ булѣ бы власнѣстѣно дотепершного арендатора. Щоби однакѣ такѣ выкупоно перевѣсти треба на то не менше якъ 200 мил. фунт. штерлинг. або два мильярды зр. Проектъ Гладстона выкликѣвъ вѣ коренной Англіи велѣке обурѣнѣе и агитация и ставѣся причиною, що вже два министра подѣлило до дѣмисиі.— Агитация социѣлистичѣи не устаетѣ вѣ Англіи и прибрѣаютѣ чымъ разъ бѣльшѣи размѣры. На послѣднемъ митингу вѣ Лондонѣ социѣлисты Шампльонъ доказувавъ, що 220 000 людеи вѣ Англіи користѣея зъ богатѣва, подѣчає коли 33 мильоны жѣтѣи вѣ наибольшѣй нуждѣ. Бѣсѣда его выкликѣла велѣке одушевленѣе. Вѣ Мѣнчестерѣ наступѣла дня 19. с. м. такожѣ велѣка демонстрація робѣтничковѣ, стала выбивѣти окна и ломѣти дѣверѣи вѣзлѣася вже була до рабованя окленѣвъ, коли выступѣла полиція и перешкодила дальшимъ розрухамъ.

Болгарія. Пѣбѣла вѣтѣей зъ Лондону кн. Александрѣ не опѣравѣе такъ дужѣ тому, що має бути именованый генер.-губернаторомъ вѣсходной Румѣліи, що пять лѣтъ, якъ тому, що то именованѣе має завѣститѣ за кождѣй разъ отъ призовѣненя вѣсхъ бѣльшихъ державѣ. Князь домагаєся, щоби булѣ именованый або безъ волякого застереженя рѣчнѣи або щоби его именовувѣ судѣтѣвъ, що пять лѣтъ безъ вѣмѣшуваня державѣ. Вѣ дипломатичныхъ кругахъ ходѣтѣ вѣтѣи, що кн. Александрѣ выступѣвъ отъ такимъ оупротивленѣемъ лѣшъ для того, що Англія має знову рѣзконачѣи оупротивѣ Болгаріи такѣ саму отлату, якъ вѣла еи до часу заключѣни болгарско турецкой угоды. Пѣбѣла лондоньскѣи вѣтѣей однакѣ постановило правительство англійскѣи выступѣтѣи вѣ Болгаріи такъ само якъ и другій державы и отарѣтѣся наклонѣти князѣи до того, щоби подѣвѣе воли державѣ. — Зѣ Софѣи доносиѣтѣ, що россиійскій пов. Каульбарѣ отарѣво наклонѣти кн. Александра до того, щоби онѣ зновѣ принявъ россиійского министра войны и офицѣрѣвъ россиійскихъ, черезъ що могъ-бы погодитѣся съ

царемъ. Князь має на то отповѣтѣи, що має отѣра вѣины зовѣмъ не потребує, бо онѣ має есть министрѣмъ, а россиійскихъ офицѣрѣвъ, щоби дужѣ цѣнѣтѣ яко инструкторѣвъ, приѣмѣ бы радо, але лишѣ тогды, коли-бъ они порѣстѣли бути Россиѣнами а сталѣио Болгарѣнами.

Сербія. Король Милѣанъ выдѣвъ прокламѣцію до народу сербского, вѣ котрой объявѣло о заключѣню мира и дякує народѣи за его патриотизмъ и жертволюбивѣсть. — Дня 18 с. м. отбулѣася вѣ Вѣгградѣ нарада министрѣвъ, вѣ часѣ котрой президентѣ кабинетѣ, Милѣанъ подѣвѣ поглядѣ на вѣшнѣе и внутрѣшнѣе положѣнѣе и предложѣтъ, щоби кабинетѣ подѣвѣе и нѣти его отъ того и предлагѣютѣ, щоби розарцѣловѣтѣ новѣи выборы скупштинѣи, щоби розарцѣловѣтѣ новѣи выборы скупштинѣи; Гарашанѣвъ отарѣвѣе однакѣ при своѣмъ и має королевѣи вычитѣи свою дѣмисию.

Греція. Положенѣе вѣ Греціи не змѣняєся зовѣмъ. Дня 17 с. м. зѣбрѣлиосѣ вѣ Аѣнахъ коменданты корпусѣвъ стоящихъ вѣ Тесалѣи и вѣ Арміи вѣ загальнѣ есть дужѣ добрый. Скоро отѣчатѣя нарады, котрѣ мають потрѣвати три дѣни, будѣ выданѣе розпорядженѣе до подѣсеня отѣчѣиной арміи. Мѣмо поголѣсокъ кружѣтѣи границѣю, правительство не оказѣе найвышѣи охоты отъ дотепершного поступованя. Загальнѣишнѣе вѣ народѣи есть за ведѣньемъ войны.

НОВИНКИ.

— XXV тѣ роковины смерти Т. Шевченка будѣтѣи ходѣти Русинѣи лѣвѣвѣскѣи отъ великимъ торжѣвѣвомъ. Вѣступнѣи рѣчь приготѣвѣе д-ръ О. М. Новоскій, а вѣ програму концерту вѣдѣтѣи отѣчѣиной куспѣи: Симѣонѣи С дѣг М. Вербѣнцѣи оркѣстру; увертура до „Розѣвѣнои Ночѣ“ Лѣмонъ; „Молѣтва“ зъ оперѣи „Купало“ Н. Вахѣанѣи; боевой хорѣ П. Вахѣаньского; оольо тенѣорѣе В. Матюка; „Надѣ Прутомъ“ И. Ворѣбѣнцѣи; „Закувала закула“ зъ „Назарѣи Стодѣла“ Нѣщѣиньского; „Бѣтъи порога“ Лѣсенка; декламѣция, и т. д. Оркѣстра возьмѣе такожѣ участь вѣ „Молѣтѣвѣ“ и вѣ послѣдней канѣтѣ Лѣмонъ. Хорѣ мѣшаный товариства „Лѣугѣи“ выступѣтѣ вѣ цѣлои силѣ. Будѣе отѣбѣтнѣи духовый мѣстѣ на могилѣ нашего генѣи. Зѣ провинціи вже вы надѣхѣтѣся численѣи замѣвленѣи на мѣсѣа. Дѣтѣи призначѣни на побѣльшенѣе отѣпендѣиной стѣи Шевченка.

— Зѣ Дрогобыча пишутѣ намъ: Дрогобычѣи Русинѣи устроюють разомъ съ Дирѣкціѣи рѣчного народного театру, котрый теперь у насъ оперѣвѣе, вечерѣкъ вѣ память XXV-тыхъ роковинъ смерти Т. Шевченка, а подѣписанѣи членѣи куспѣи вечерѣвѣного мають честь запросѣти сѣмѣи дѣтѣи гѣбѣнцѣихъ и за-мѣщевѣихъ Русинѣвъ до якѣи чѣиленнѣишой участѣи вѣ томѣ народномъ торжѣствѣ, зѣверѣтѣючисъ при томѣ до П. Т. Сѣвѣнѣста, щоби зѣволило и сѣлянѣ до участѣи вѣ черку заохотѣти. Вѣчерѣкъ той будѣ устроєнѣи дня 22 л. марта; початокъ о 7 год. вечерѣи. Програма вечерѣка слѣдуюча: 1) Вѣступнѣе слово; 2) „Назарѣи Стодѣла“, актѣи І шѣи. 3) „Замѣторѣбѣны“, отѣповѣе п. Лѣсковскѣи. 4) „Причѣи выголюитѣ панѣи Бибѣровичѣва. 5) „Тѣто па рѣчѣицахъ“, комѣдиѣи вѣ І актѣи Гр. Грѣгорѣи. 6) „Зѣвѣщѣанѣе“ Шевченка, музѣка Верѣбѣнцѣи; отѣповѣе хорѣ мѣшаный при отѣповѣднѣи обѣрѣ зѣ живыхъ особѣвъ, освѣтленѣи отъ огнемъ мѣщевѣи. Частѣи доходу призначѣна на стѣпенѣи Т. Шевченка. — О. А. Торѣнскій; проє. В. І. Славскій, членѣи комитѣту.

— Товариство ремѣсникѣвъ „Зѣоря“ устроєтѣи вѣ мѣтѣи 25-тыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка музѣкально-декламѣторнѣи вечерѣ завтра вѣ недѣлю дня 21. л. марта вѣ власныхъ мѣстѣтахъ при улицѣи Краковской, ч. 17., П. поверѣе. Програма: 1) Выкладѣ: „Про жѣтѣи Т. Шевченка“ Вахѣаньскѣи. 2) Матюкѣ; „Пѣдѣ осянѣ“, зѣ О. Фѣльковичѣ. „На окѣнѣи Т. Шевченка“ декламѣе членѣи тов. Стѣцковѣ. 4) Лѣсенко: „долѣи коло бродѣ“, соольо тенѣорѣе вѣ сѣгурѣи фисгармонѣи, отѣповѣе членѣи тов. п. Лѣпанѣи. 5) Вахѣаньскѣи: „Молодѣи оны“, хорѣ. 6) Зѣмскѣи: „Думѣи и шумѣи“, цѣтра. 7) М. Шѣльвичѣ: „Зѣгѣдка“, отѣдекламѣе членѣи тов. п. Шѣльвичскѣи. 8) Лѣсенко: „Жѣймо брата“, хорѣ.

— До „Нарѣоднои Торговль“ вѣ Рѣгатѣишѣи припѣло вже зѣвшѣи 60 членѣвъ съ удѣлами на 1.400 зр. Поодиноки членѣи, и то сѣлянѣ, отѣступѣи на удѣлами по 100 зр. и выше. Дѣтѣи управѣлючѣи выбранѣи: п. Козѣнковѣи, оорѣ зѣ Болѣтѣи; д-ръ мѣд. Крѣвѣвичѣ; судѣи лѣвѣвѣскѣи; Сѣвичинскѣи, кандидатѣи нотарѣ; оо. россиійскѣи, Макогоньскѣи, Мѣдѣвѣцкѣи, Фѣлѣмонѣи, Щурѣвѣи и Мѣкѣвичѣ, мѣщанѣи; п. Гурѣи учитель и п. Дѣнѣлюкѣ, господарѣ. До дѣтѣи выбранѣи о. Чѣровскѣи и п. Козѣнковѣи вѣ гѣла. До комитѣту котрѣльного выбранѣи: о. Фѣльковичѣи, о. Балѣнковѣи и Гѣльвичѣ. Секретарѣ Г. Сѣвичинскѣи.

— Русѣи гимназіѣи вѣ Иѣдѣми. Мы зѣгадувалѣи, що министрѣ Гауцъ завѣвѣвъ бѣковнѣишѣи отѣчѣи Рѣду, щоби она высказѣлася, о околѣнахъ нѣмецка гимназіѣи отъ рускии паралѣлельнѣи (Кѣцманѣи) зможе зарѣдѣти перепѣвною черѣи кон гимназіѣи, а зарѣзомъ рѣшучѣи отѣмѣнѣи рѣтѣи другу нѣмецку гимназію вѣ Черѣвѣи Черѣвѣцѣка „Gazeta Pol.“ доносиѣтѣ, що школьнѣа есть прѣтѣвною сѣму проектѣи, рѣшѣишѣи отѣповѣдѣи до министерства, що отѣславо. Рада школьнѣа думає, що Кѣцманѣи мають малѣмъ мѣстѣчкомъ для гимназіѣи, такъ що нѣмки могли-бы лишѣ иридѣвѣтѣтѣся, якъ дѣтѣи русѣи и актѣи жѣтѣи „рубѣишѣи“ сѣдѣе. Русѣи

назія не була-бъ и для того користою, що переходъ на німецькій университетъ бувъ-бы значно утруднений. Въ концѣ буквицьна Рада шк. думаетъ, що и другі мѣточка могли-бы выгустити съ претензіями, щобъ у нихъ открывано гимназіи. Такими аргументами воюетъ та сама школьна Рада, котра обіркуе аж чотырма середними школами съ румунскими выкладками! Для Буквицьнѣвъ тееръ важна хвала, и они сильно повинни попрацювати, щобъ такъ для нихъ живленне пытанье рѣшилося по ихъ мысли. Руокій товариства, громады и т. д. повинни предложати меморіалъ министрову просвѣты, а годисны-бы навѣтъ для той справы окладати вѣщо Русинѣвъ азъ Буквицьны та пограничныхъ галицкихъ повѣтовъ и выслати депутацию до С. В. цѣсаря и министра просвѣты.

— Выдѣтъ Русокъ Бурсы въ Стрию запроще оймъ воѣхъ Ви. Родемцѣвъ на звычайный Загальный Збѣръ Товариства, котрый отбудеся дня 25 лат. марта о год. 3 по полудни въ люкалы Руского Касина. Порядокъ дневный: 1) справозданье уступяючого выдѣлу за его дѣляности за 1885 р.; 2) справозданье каосе; 3) выбѣръ комисиі сконтруючю; 4) выбѣръ преобрѣдателя и членѣвъ Выдѣлу; 5) омагоубій выносеи членѣвъ. Ви. оо. духовныхъ громадъ Добрянъ, Дашавы, Дулибъ, Грабовца, Угерока, Стрѣлкова и вищихъ, въ загалѣ тобѣ, що щорѣчными датками овыми принаються до розвою нашего Товариства, просимо прибути съ делегатами тыхъ-же, щобъ загалъ мѣгъ перовѣдчитися, що грѣшь ними жертвованыи не иде марно. — *Отъ Выдѣлу.*

— Въ „Рускій Бестѣдъ“ въ Тернополи отбудутоя дня 16 (28) марта о. р. першій вечерницѣ, въ котрыхъ програму входять сѣвны соловы и хоральны, отчитанье гуморески и продукциі магичной одного зъ членѣвъ „Бестѣдъ“. Особныхъ запрошенъ не розослаеся, тожъ нынѣшн оголошене заступаетъ мѣсто запрошеня. Вотупъ на вечерницѣ отъ особы 40 кр. Початокъ о год. 7 1/2 вечеромъ. Слѣдуючій вечерницѣ отбудутоя въ цѣтнн о. р. Блншій данъ що до часу и програмы будутъ въ своѣмъ часѣ оголошенъ въ газетахъ. — *Отъ комитету: Дрѣ В. Лучаковский; Р. Бачинскій.*

— Руску читальню мѣщанську въ Калуши розвязало вже формально ц. к. наміотництво, а що важнѣйше, не позволило завязати новой рукою читальнѣ, зъ причины, що межи основателями новой суть члены давной читальнѣ. Основателѣ выносятъ рекурсу до ц. к. министровта дѣль внутрѣшнихъ. О той справѣ, въ звязи съ другими доос небувалыми у насъ переносами зъ стороны ц. к. наміотництва до розвою читальнѣ и въ загалѣ организация товариствъ рускихъ, поговоримо обширнѣйше другимъ разомъ.

— Кирило-Методіевску стипендію назначену для руской рембранной молодежи звалъ Институтъ Ставропигійскій подъ свой зарядъ и до збранныхъ вже складокъ въ сумѣ 344-02 зр. додавъ ще отъ себе 100 зр.

— На будову дому „Просвѣты“ и умѣщеня театру руского зложилы члены „Академичного Братства“ въ часѣ вечера въ комнатахъ „Руской Бестѣдъ“ у Львовѣ 4 зр. а. в.

— Делегатамъ до красной Рады шкѣльной выбрала рада мѣста Кракова Стан. гр. Тарновского на мѣсте дотеперѣшного п. Студзінского.

— Отзова. Упращаю умилно воѣхъ Ви. Отцѣвъ и Панѣвъ, котры мають дѣло съ Товариствомъ педагогичнымъ або съ Дирекцію руской гимназіи, чи то въ справахъ грошевыхъ, чи въ якихъ другихъ, щобы просто зносилися съ пѣдписаными, бо тымъ чыномъ дѣло скоро безъ проволочки полагается, за що тожъ отвѣчаемо. Львовъ дня 18 марта 1886. *Вас. Илюницкій*, директоръ руской гимназіи, преобрѣдатель Педагогичного руского товариства.

— Именована. Вышій судъ краевый именовавъ: Игнація Дзєровича и Казимира Зданьского судовыми авокулатантами. Волод. Зылонка именованый субститутомъ нотаріальнымъ въ Сѣвнѣвѣ.

— Новичцѣвъ Езуитѣвъ зъ Добромляи переѣхавъ, по причинѣ тифоидальной епидеміи, до Львовского Василіанского монастыря.

— Платно катихизатамъ удѣляла городецка рада шкѣльна округа за науку религіи въ Городку 45 зр., въ Комарнѣ 50 зр., въ Рудкахъ 20 зр.

— Въ Юсьовичахъ, пов. золочѣвского, отбудуся дня 14 л. с. м. загалный зборъ читальнѣ, заснованой заходомъ оо. Дал. Тавличевича и А. Пашковского. Въ складѣ выдѣлу обшлы о. А. Пашковский ако голова, Данило Бѣдюкъ ако заступникъ головы; ако выдѣловѣ: Гавр. Яцѣвъ, Иванъ Туркало, Иванъ Геречка; заступниками выдѣловыхъ выбраны: Яцѣко Бѣдюкъ и Гаврашко Яцѣвъ, другіи.

— Величественный проповѣдъ для рускихъ воиновъ у Львовѣ будутъ выголошенъ оо. Латынскимъ и Куницкимъ въ церкви св. Юра д. 24 и 31 л. марта и 7 л. цѣтнн о 3 год. по полудни. Отъ 1 до 14 л. цѣтнн буде отбудувацца оспѣвъ пасхальна въ церкви св. Юра, щоденно о 7 год. рано, вынявши 3 недѣль и праздникъ Благовѣщеня. У Львовѣ есть надъ 3000 воиновъ Русинѣвъ, кромѣ хорныхъ и явналѣвѣвъ. По благословеню воиновъ Навсѣтѣйшими Тайнами, войскова музыка все буде отгравати народный нѣвъ, а потому отпродажувати воиновъ зъ церкви.

— Справа громадскихъ пасовникъ отагала послѣдними часами предметомъ дискусиі въ бѣрахъ крѣвскихъ и въ госнодарскихъ товариствахъ. Подаются рѣшнй проекты и контръ-проекты а межи вищими проектуеи продаж и шарцеліація пасовникъ або выпущенне ихъ въ аренду приватнымъ людемъ. Шо справа громадскихъ пасовникъ есть для насъ дуже важною, се выходить зъ того, що ихъ у насъ есть 721.096 гектарѣвъ, коли сѣножатей маемо мало що больше, якъ пасовникъ, бо

лише 876 449 гектарѣвъ. Обшаръ пасовникъ займае у насъ близько 1/10 часть воєи продуктивной землѣ, котрой у насъ (въ цѣлѣй Галичій) есть 7.586.600 гектарѣвъ. Въ Чехахъ есть лише 261.951 гектарѣвъ пасовникъ а 522.014 гектарѣвъ сѣножатей, и обшаръ пасовникъ займае 1/20 а сѣножатей 1/10 часть воєи землѣ, котрой есть тамъ 5.020.104 гектарѣвъ, а мамо того есть тамъ о много больше и лишного товару, якъ у насъ. Улучшенне пасовникъ и сѣножатей нашихъ было-бы для насъ невычайно важнымъ, тымъ больше, що скотарство, по причинѣ низкихъ цѣнъ збѣжа, у насъ конче буде мушело отгравати перворядну роллю. Мы бы думали, що улучшенне пасовникъ муонть отбудувацца въ каждѣмъ повѣтѣ на подѣстѣ мѣсцевыхъ обшаривъ. Добре было-бы, щобы тою справою занималися нашы люде по селахъ и предлагали повѣтовымъ Радамъ свои проекты.

— Комитетъ фантовой лотеріи въ Перемишлѣ не знае, адеасъ, що истнутоя въ Австрій и руокій почтовой друкарскоты. До насъ доходить зъ рѣзныхъ сторонъ жакобы, що сей Комитетъ ужываетъ до оныхъ кореспонденціи лише польскихъ почтовыхъ друкарскотѣвъ. И мы маемо дивуватися по тому, що Нѣмцѣ называютъ нашъ край „Polen“. Чи-жъ не муонть они до такой прійти конклязіи, коли читають н. пр. ось яке справозданье почтовой касы шадничо: „Въ 1885 р. выдано 17.065 книжочекъ щѣдничихъ польскихъ а 430 рускихъ“.

— Новый Выдѣлъ товариства „Академической Кружокъ“ удаеся до насъ съ просою о умѣщене спростованя слухѣвъ, будто-бы выключенне преобрѣдателя „Акад. Кружка“ зъ членѣвъ Товариства наступило по причинѣ манка на кѣлькаотъ „рублѣвъ“. Все книги товариства выказуотъ позиціи толькѣ въ австрійской валютѣ, а о переадачи выключеню преобрѣдателя якихъ грошей для товариства въ русійской валютѣ, анѣ бувшій, анѣ теерѣшный Выдѣлъ нѣчого не знае. Причина отже выключеня преобрѣдателя была инакша.

— Депутация львовскихъ урядниковъ, о котрой мы вже попередно згадували, была въ понедѣлокъ сего тыжня на послуханю у С. В. цѣсаря а потому представляла также министромъ. Цѣсаръ пріянявъ депутацию дуже ласкаво.

— Перерва на шляхахъ желѣзницѣ державной Львовъ-Стрый и Бучачъ-Гуолатынъ отъ вчера вже уоуена.

— Дрѣбнй вѣсти. С. В. цѣсаръ дарувавъ для погорѣльцѣвъ села Суоуоуль, повѣта рудецкого 400 зр. — Краковѣе товариство асекураціиное постановило выбудувати у Львовѣ свой дѣмъ, а кошты будовы вызначенъ на 150.000 зр. Будынокъ той стане щѣбѣ палаты соймовой. — Въ Парижи померъ асонтентъ Вульіана, котрый хотѣвъ перекопати свѣтъ, що бактеріи т. зв. холеричны не суть заразливъ. Кѣлька разѣвъ онъ заживавъ пугулки съ холеричными бактеріями. Заразъ перша проба ему пошкѣдила, а послѣдняя была причиною смерти. — Въ Атеняхъ на Акрополѣе выкопано двѣ мармурнй статуѣ и нашій старинній рѣчи. — Въ Палермо, въ Италіи острогана буде выстава 2—7 лѣтнихъ дѣтѣй. За наздоровшій дѣти вызначена премія по 100 ляръ.

— По причинѣ замѣтовъ снѣговыхъ бѣвъ задержаный рухъ поѣздѣвъ на шляху желѣзницѣ межи Тернополемъ а Пѣдволочисками. — „Gazeta Narodowa“ переѣшла на власнѣотъ Либѣр. Зайончковского, редактора „Sztetka“. — Въ Обергтннй опорожнена посада дѣкари съ платнею 200 зр. и оплатно за огляданье товару и помершихъ. Реченець до 15 цѣтнн. — Головна выграна льо обѣвъ Станиславѣвскихъ (10.000 зр.) принала Венямян. Шенфельдовъ въ Чехахъ. — Ритгерамъ, убійцѣвъ дѣтныи зъ Лютчѣ, выправили краковскій жиды передъ ихъ отбѣдомъ велику овацію. — О. И. Наумовичъ выѣхавъ передчѣра зъ Львова до Вѣднн. — 45-тый полкъ буде переименованъ зъ Кремъ до Перемишля, а полкъ 90 зъ Перемишля до Вѣднн. — Въ Гуминкахъ, пов. добромльского и въ Девацнцяхъ, пов. перемышлянского погорѣли фѣльварки и стирты збѣжа и сѣна. — Въ Ваневѣ, пов. самбѣрского, погорѣло 5 господарѣвъ. — Въ Лучицахъ, пов. сокальского, згорѣла цѣла горальня. — Арх. Альбрехтъ выѣде небавомъ на инспекцію войскъ до Герцеговины и Босни. — С. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Богородичинъ, пов. томашковой, на отновленне церкви 100 зр. — Выбѣръ д-ра Розенблатя, краковского адвоката, на посла до рады державной зъ бродского торговельной палаты есть певный. — Въ Яроолавѣ покусавъ окаянный песъ 4 людеи. — Въ Надвѣрній выловлено русійского подданого, котрый порѣбавши великй злочинства въ Россіи утѣкъ зъ отгамъ до Франціи, а потому пріяхавъ съ прекрасною женщиною до Надвѣрній и пересядзувавъ тамъ черезъ два роки. Немилосерно трагована жѣнка выдала тайну мужа.

— По причинѣ замѣтовъ снѣговыхъ бѣвъ задержаный рухъ поѣздѣвъ на шляху желѣзницѣ межи Тернополемъ а Пѣдволочисками. — „Gazeta Narodowa“ переѣшла на власнѣотъ Либѣр. Зайончковского, редактора „Sztetka“. — Въ Обергтннй опорожнена посада дѣкари съ платнею 200 зр. и оплатно за огляданье товару и помершихъ. Реченець до 15 цѣтнн. — Головна выграна льо обѣвъ Станиславѣвскихъ (10.000 зр.) принала Венямян. Шенфельдовъ въ Чехахъ. — Ритгерамъ, убійцѣвъ дѣтныи зъ Лютчѣ, выправили краковскій жиды передъ ихъ отбѣдомъ велику овацію. — О. И. Наумовичъ выѣхавъ передчѣра зъ Львова до Вѣднн. — 45-тый полкъ буде переименованъ зъ Кремъ до Перемишля, а полкъ 90 зъ Перемишля до Вѣднн. — Въ Гуминкахъ, пов. добромльского и въ Девацнцяхъ, пов. перемышлянского погорѣли фѣльварки и стирты збѣжа и сѣна. — Въ Ваневѣ, пов. самбѣрского, погорѣло 5 господарѣвъ. — Въ Лучицахъ, пов. сокальского, згорѣла цѣла горальня. — Арх. Альбрехтъ выѣде небавомъ на инспекцію войскъ до Герцеговины и Босни. — С. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Богородичинъ, пов. томашковой, на отновленне церкви 100 зр. — Выбѣръ д-ра Розенблатя, краковского адвоката, на посла до рады державной зъ бродского торговельной палаты есть певный. — Въ Яроолавѣ покусавъ окаянный песъ 4 людеи. — Въ Надвѣрній выловлено русійского подданого, котрый порѣбавши великй злочинства въ Россіи утѣкъ зъ отгамъ до Франціи, а потому пріяхавъ съ прекрасною женщиною до Надвѣрній и пересядзувавъ тамъ черезъ два роки. Немилосерно трагована жѣнка выдала тайну мужа.

— По причинѣ замѣтовъ снѣговыхъ бѣвъ задержаный рухъ поѣздѣвъ на шляху желѣзницѣ межи Тернополемъ а Пѣдволочисками. — „Gazeta Narodowa“ переѣшла на власнѣотъ Либѣр. Зайончковского, редактора „Sztetka“. — Въ Обергтннй опорожнена посада дѣкари съ платнею 200 зр. и оплатно за огляданье товару и помершихъ. Реченець до 15 цѣтнн. — Головна выграна льо обѣвъ Станиславѣвскихъ (10.000 зр.) принала Венямян. Шенфельдовъ въ Чехахъ. — Ритгерамъ, убійцѣвъ дѣтныи зъ Лютчѣ, выправили краковскій жиды передъ ихъ отбѣдомъ велику овацію. — О. И. Наумовичъ выѣхавъ передчѣра зъ Львова до Вѣднн. — 45-тый полкъ буде переименованъ зъ Кремъ до Перемишля, а полкъ 90 зъ Перемишля до Вѣднн. — Въ Гуминкахъ, пов. добромльского и въ Девацнцяхъ, пов. перемышлянского погорѣли фѣльварки и стирты збѣжа и сѣна. — Въ Ваневѣ, пов. самбѣрского, погорѣло 5 господарѣвъ. — Въ Лучицахъ, пов. сокальского, згорѣла цѣла горальня. — Арх. Альбрехтъ выѣде небавомъ на инспекцію войскъ до Герцеговины и Босни. — С. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Богородичинъ, пов. томашковой, на отновленне церкви 100 зр. — Выбѣръ д-ра Розенблатя, краковского адвоката, на посла до рады державной зъ бродского торговельной палаты есть певный. — Въ Яроолавѣ покусавъ окаянный песъ 4 людеи. — Въ Надвѣрній выловлено русійского подданого, котрый порѣбавши великй злочинства въ Россіи утѣкъ зъ отгамъ до Франціи, а потому пріяхавъ съ прекрасною женщиною до Надвѣрній и пересядзувавъ тамъ черезъ два роки. Немилосерно трагована жѣнка выдала тайну мужа.

— По причинѣ замѣтовъ снѣговыхъ бѣвъ задержаный рухъ поѣздѣвъ на шляху желѣзницѣ межи Тернополемъ а Пѣдволочисками. — „Gazeta Narodowa“ переѣшла на власнѣотъ Либѣр. Зайончковского, редактора „Sztetka“. — Въ Обергтннй опорожнена посада дѣкари съ платнею 200 зр. и оплатно за огляданье товару и помершихъ. Реченець до 15 цѣтнн. — Головна выграна льо обѣвъ Станиславѣвскихъ (10.000 зр.) принала Венямян. Шенфельдовъ въ Чехахъ. — Ритгерамъ, убійцѣвъ дѣтныи зъ Лютчѣ, выправили краковскій жиды передъ ихъ отбѣдомъ велику овацію. — О. И. Наумовичъ выѣхавъ передчѣра зъ Львова до Вѣднн. — 45-тый полкъ буде переименованъ зъ Кремъ до Перемишля, а полкъ 90 зъ Перемишля до Вѣднн. — Въ Гуминкахъ, пов. добромльского и въ Девацнцяхъ, пов. перемышлянского погорѣли фѣльварки и стирты збѣжа и сѣна. — Въ Ваневѣ, пов. самбѣрского, погорѣло 5 господарѣвъ. — Въ Лучицахъ, пов. сокальского, згорѣла цѣла горальня. — Арх. Альбрехтъ выѣде небавомъ на инспекцію войскъ до Герцеговины и Босни. — С. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Богородичинъ, пов. томашковой, на отновленне церкви 100 зр. — Выбѣръ д-ра Розенблатя, краковского адвоката, на посла до рады державной зъ бродского торговельной палаты есть певный. — Въ Яроолавѣ покусавъ окаянный песъ 4 людеи. — Въ Надвѣрній выловлено русійского подданого, котрый порѣбавши великй злочинства въ Россіи утѣкъ зъ отгамъ до Франціи, а потому пріяхавъ съ прекрасною женщиною до Надвѣрній и пересядзувавъ тамъ черезъ два роки. Немилосерно трагована жѣнка выдала тайну мужа.

— По причинѣ замѣтовъ снѣговыхъ бѣвъ задержаный рухъ поѣздѣвъ на шляху желѣзницѣ межи Тернополемъ а Пѣдволочисками. — „Gazeta Narodowa“ переѣшла на власнѣотъ Либѣр. Зайончковского, редактора „Sztetka“. — Въ Обергтннй опорожнена посада дѣкари съ платнею 200 зр. и оплатно за огляданье товару и помершихъ. Реченець до 15 цѣтнн. — Головна выграна льо обѣвъ Станиславѣвскихъ (10.000 зр.) принала Венямян. Шенфельдовъ въ Чехахъ. — Ритгерамъ, убійцѣвъ дѣтныи зъ Лютчѣ, выправили краковскій жиды передъ ихъ отбѣдомъ велику овацію. — О. И. Наумовичъ выѣхавъ передчѣра зъ Львова до Вѣднн. — 45-тый полкъ буде переименованъ зъ Кремъ до Перемишля, а полкъ 90 зъ Перемишля до Вѣднн. — Въ Гуминкахъ, пов. добромльского и въ Девацнцяхъ, пов. перемышлянского погорѣли фѣльварки и стирты збѣжа и сѣна. — Въ Ваневѣ, пов. самбѣрского, погорѣло 5 господарѣвъ. — Въ Лучицахъ, пов. сокальского, згорѣла цѣла горальня. — Арх. Альбрехтъ выѣде небавомъ на инспекцію войскъ до Герцеговины и Босни. — С. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Богородичинъ, пов. томашковой, на отновленне церкви 100 зр. — Выбѣръ д-ра Розенблатя, краковского адвоката, на посла до рады державной зъ бродского торговельной палаты есть певный. — Въ Яроолавѣ покусавъ окаянный песъ 4 людеи. — Въ Надвѣрній выловлено русійского подданого, котрый порѣбавши великй злочинства въ Россіи утѣкъ зъ отгамъ до Франціи, а потому пріяхавъ съ прекрасною женщиною до Надвѣрній и пересядзувавъ тамъ черезъ два роки. Немилосерно трагована жѣнка выдала тайну мужа.

— По причинѣ замѣтовъ снѣговыхъ бѣвъ задержаный рухъ поѣздѣвъ на шляху желѣзницѣ межи Тернополемъ а Пѣдволочисками. — „Gazeta Narodowa“ переѣшла на власнѣотъ Либѣр. Зайончковского, редактора „Sztetka“. — Въ Обергтннй опорожнена посада дѣкари съ платнею 200 зр. и оплатно за огляданье товару и помершихъ. Реченець до 15 цѣтнн. — Головна выграна льо обѣвъ Станиславѣвскихъ (10.000 зр.) принала Венямян. Шенфельдовъ въ Чехахъ. — Ритгерамъ, убійцѣвъ дѣтныи зъ Лютчѣ, выправили краковскій жиды передъ ихъ отбѣдомъ велику овацію. — О. И. Наумовичъ выѣхавъ передчѣра зъ Львова до Вѣднн. — 45-тый полкъ буде переименованъ зъ Кремъ до Перемишля, а полкъ 90 зъ Перемишля до Вѣднн. — Въ Гуминкахъ, пов. добромльского и въ Девацнцяхъ, пов. перемышлянского погорѣли фѣльварки и стирты збѣжа и сѣна. — Въ Ваневѣ, пов. самбѣрского, погорѣло 5 господарѣвъ. — Въ Лучицахъ, пов. сокальского, згорѣла цѣла горальня. — Арх. Альбрехтъ выѣде небавомъ на инспекцію войскъ до Герцеговины и Босни. — С. В. цѣсаръ дарувавъ громадѣ Богородичинъ, пов. томашковой, на отновленне церкви 100 зр. — Выбѣръ д-ра Розенблатя, краковского адвоката, на посла до рады державной зъ бродского торговельной палаты есть певный. — Въ Яроолавѣ покусавъ окаянный песъ 4 людеи. — Въ Надвѣрній выловлено русійского подданого, котрый порѣбавши великй злочинства въ Россіи утѣкъ зъ отгамъ до Франціи, а потому пріяхавъ съ прекрасною женщиною до Надвѣрній и пересядзувавъ тамъ черезъ два роки. Немилосерно трагована жѣнка выдала тайну мужа.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Въ пропозиціи на Илемь дек. перегиноского пріяняты оо.: I. Манайт Яковъ зъ Яковецъ, II. Щуровскій Девидерій зъ Вокова, III. Левнцкій Ежицкій зъ Долинн.

Презенту на Мелъшовичъ дек. Щирецкого одержавъ о. Никита Хоркавий.

Каноничну институцію на Вырѣвъ, дек. буюкого, одержавъ о. Теодоръ Влѣваць.

Сотрудничство въ Городку дек. городецкого одержавъ о. Николай Курбасъ.

Введеніи о. Онуфрей Ленкій ако завѣд. ех ошгендо пар. св. Парастенія, а заравомъ ако сотруд. при церкви св. Николая у Львовѣ; о. Юл. Яримовичъ ако завѣд. пар. въ Ольховци, дек. бобрецького.

Митроп. консисторія вотавилася до наміотництва о удѣленне додатку особнотого зъ фонда

религіиного для оо.: Иполита Весоловского, пар. въ Негѣвцахъ и Володим. Дорожньюского, пар. въ Мизуни.

Дотацию зъ фонда религ. удѣляло наміотництво въ сумѣ 210 зр. прив. сотруд. о. Иоану Даблю при хорѣмъ пароху о. Ио. Руденськомъ въ Яблонци.

Презенту на Потѣкъ, дек. рогатынского одержавъ о. Иоанъ Величковскій зъ Темеровецъ.

Введеніи о. Аполінарій Филановскій.

Митрополици консисторія вотавилася до наміотництва о додатокъ особнотый для о. Иоана Головкича пар. въ Спасѣ и о вызначенне рѣччюной дотациі 210 зр. для приватного сотрудинка въ парохіи Ольшаница дек. уѣвокого.

Наместничство удѣляло дотацию зъ фонда религіиного въ сумѣ 210 зр. для прив. сотруд. Теодора Мурзана при хорѣмъ пароху о. Герасимовичу въ Швѣвкѣй дек. подгаецкого.

Вѣсти зъ епархіи Станиславѣвской.

Каноничну институцію на Акрышоры, дек. пѣтынского, одержавъ о. Евгений Левицкій, бувшій сотрудинкъ въ Гостовѣ.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

† О. Иоанъ Гинилевичъ, парохъ въ Вислоку нижномъ, деканата яволяского, упокоился въ 42 роцѣ жита а 18 роцѣ овяченѣства. Вѣчна ему память!

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. В. Б. въ К. Стереотипне выданье воѣхъ творѣвъ Т. Шевченка въ Женеѣ выде мабутъ прависею фонетичною, сербкою. Се вносимо зъ того, що зауронны до предплаты уложенъ такою прависею; такъ булы напечатанъ въ „Словѣ“ и „Н. Проломѣ“. — П. Т. Справоздавѣтъ зъ руху читальнѣ. Задля недостатка мѣоца мы черезъ який часъ справоздавѣтъ зъ руху читальнѣ не помѣщали; почнемо ихъ мѣотити отъ найблизшого числа. — Вл. А. Ч. въ Тернол. На 1886 р. заплачено 4.50 зр. — Всч. О. Д. въ Бидмѣвѣ. Рекламываній аркушъ выслано по разѣ третій. — Всч. Н. Н. въ Ш. За надатокъ 2 зр. „по причинѣ отнятя „Дѣлу“ дебиту до Россіи“ сердечно дякуемо!

ПО ДЯКА.

По тринедѣльной тяжкой слабости неумолима судьба завдала намъ тяжкій ударъ. Найдорожшого мужа, наилучшого батька бл. п. Мелетія Гладышовского забрала люта смерть. Въ той печальной хвили найшлись добры люде, що поопѣшали осушити слѣзы вдовы, розогнати хмары горъ, и тымъ людемъ всенародно подякувати уважаю овымъ сватымъ обовязкомъ.

Дякую сердечно Вир. крм. Бѣлецкому, котрый не жалучи трудѣвъ пріавуѣвъ на оумный обрядъ, щобы отдати послѣдну прилогу пок. другови, дякую немеше Вир. оо. Тышнѣвскому, Тшеосевскому, дек. Шанковскому, Залозецкому, Авдиковскому, Бѣржаньскому, Ивасику, Половичеву, Нижанковскому, Валкевичеву, Валавокому, Федусевичу, Рожаньскому, Стоцкому, Каленюкову, Чапельскому, Федюкову, Сѣвичскому, Артымовичу, Скородиньскому, Стрѣцкому, Коблянскому, Яцшану, Шанковскому П., Громницкому, лат. пар. Гуманьскому и Гохегерову, пріавушимъ навѣтъ зъ дальшихъ оторѣвъ на похороны, а надто о. кат. Федусевичу и п. пров. Квятковскому за выголошеній пращальній мовы въ церкви и надъ могилою. Дякую дальше П. Т. Читальни въ добрыхъ, громадѣ Дулибъ-Грабовецъ, професорамъ въ Дрогобычи и ученикамъ акад. гимназіи у Львовѣ за выслание депутатій и зложенье вѣнцѣвъ; П. Т. Институтуи Ставропигійскому, професорамъ гимназіи въ Стрию, професорамъ акад. гимназіи у Львовѣ, Руокій Бурѣ въ Стры, Русокому Касиу въ Стрию, ученикамъ школы реальной, вышшой и низшой гимназіи въ Стрию, за зложенье вѣнцѣвъ на могилѣ, пп. ученикамъ и мѣщанамъ потрудившимъ-ся при несеню тѣлнныхъ останковъ покойника, хорѣви учениковъ за прекрасный сѣвъ, братовъ церковному въ Стрию, товаришамъ, другамъ, знакомымъ покойного и воѣмъ пріянявшимъ участъ въ отданю послѣдней прилоги покойному. При томъ складою особливу подяку П. Т. п. Еліеювичу якъ немеше о. Коблянскому, котрый такъ въ часѣ слабости, якъ и похорѣвъ съ пожертвованьемъ и правдивоу християньскою любовію помагалъ бѣдній вдовѣ не лише словомъ, но и дѣломъ. Въ концѣ завляю прилеждо подяку П. Т. п. дру. Ёжови, котрый съ правдивымъ посвященьемъ занимавъ лѣченьемъ покойного, уживаючи воєи штуки лѣкарскоу, щобы пріявернути погасяюще жите. Всенышній найвынадгородитъ Вамъ за Вашы труды, за Вашъ благородній чувств!

Стрый 11 н. от. марта 1886.

Олга зъ Левицкихъ Гладышовска, вдова вразъ съ маленькимъ сыномъ сиротою, Стефаномъ.

НАДОСЛАНЕ.

Дня 31 марта с. р. отбудеся въ Генуи перше тѣловне Италійское позичи национальное. Она авторизована италійскимъ правительствомъ и стоить подъ высокимъ покровительствомъ Еи Величества королевы Итали. (Гляды аносетъ въ части иносротовѣй.)

НАДОСЛАНЕ.

Шкода учить розуму, каже отара посполница и то повинно бути пересторожно для воѣхъ тыхъ, що даяотъ замовити до того, шо замѣтъ правдивыхъ першнихъ мужамъ науки розвѣрнанныхъ швайцарскихъ пугулокъ антикара Р. Брадта дуже помѣщаны при розстрою органоѣвъ дольшой части тѣла, уживають другихъ препаратѣвъ. Кожда правдива коробка (можно дѣтати по 70 зр. въ аптекахъ), має за откотоу бѣлыи хрестъ въ червономъ полѣ и побѣноу Р. Брадта.

Надослане.

Заосмотривши тееръ богато мѣе вже 23 лѣтъ истнующе Перелетячце Заведенне въ рѣшнй прехоршій украшеня для евангелій, молитвословѣвъ и т. д. а также и для иныхъ богослужебныхъ книгъ, звертаю увагу Всеч. Духовенства, ч. ч. Брацѣвъ церковныхъ и т. д., шо я пріямаю такъ якъ давнѣйше до перелету воакого рода евангелія на рѣшнй цѣны, всякы книги церковны, книги метрикальнй, молитвословы для Всеч. Духовенства и для П. Т. Дамъ; также всякы иши книжки и цѣлы библиотеки, — все то по надвысокому умѣреныхъ цѣнахъ. Въ виду недалекого праздника Воскресенія Христоваго прошу Всеч. Духовенство: приошлати евангелія и другіи церковны книги до перелету скоро, щобы и мѣгъ ихъ вчасно выготавити и отослати. Шо до перелету евангелій можна порозумѣтиса зб мною письменно и умовитиса шо до цѣны. Стары украшеня евангелій обновляються и доповняються подъ моимъ надзоромъ и за моимъ заходомъ. Вся работа выходить отъ мене красна, дешева и крѣпка, чога я давъ уже тыся

